

عبرانیان باب ۱۲

خدا ما را تنبیه می‌کند

۱ پس اکنون که گرداگرد ما چنین شاهدان امین بی‌شماری قرار گرفته‌اند، ما باید از هر قید و بندی و هر گناهی که دست و پای ما را بسته است، آزاد شویم و با پشتکار در میدانی که در برابر ما قرار گرفته است، بدویم. ۲ به عیسی که ایمان ما را به وجود آورده و آن را کامل می‌گرداند، چشم بدوزیم. چون او به خاطر شادی‌ای که در انتظارش بود، متحمل صلیب شد و به رسوایی مردن بر روی صلیب اهمیت نداد و بر دست راست تخت الهی نشسته است.

۳ به آنچه او متحمل شد و به ضدیت و مخالفتی که او از طرف گناهکاران دید، بیندیشید و مأیوس و دلسرد نشوید. ۴ هنوز لازم نشده است که شما در تلاش خود برضد گناه، خون خود را بریزید. ۵ آیا این قسمت امیدبخش از کتاب خدا، که شما را فرزندان خطاب می‌کند، از یاد برده‌اید؟

«ای فرزند من، تأدیب خداوند را ناچیز نشمار

و وقتی او تو را سرزنش می‌کند ناامید نشو،

عزیزا خداوند هرکه را دوست دارد تأدیب می‌کند،

و هرکه را به فرزند می‌پذیرد تنبیه می‌نماید.»

۷ شما باید متحمل این سختی‌ها بشوید، زیرا این نشان می‌دهد که خدا با شما مانند فرزندان خود رفتار می‌کند. آیا هرگز فرزند می‌بوده است، که به دست پدر خویش تأدیب نشده باشد؟ ۸ پس اگر شما مانند سایر پسران او تأدیب نشوید، معلوم است که حرامزاده هستید و نه پسران حقیقی! ۹ ما نسبت به پدران جسمانی‌مان که ما را تأدیب نمودند، احترام لازم را نشان داده‌ایم، پس چقدر بیشتر باید مطیع پدر روحانی خود باشیم و زنده بمانیم. ۱۰ پدران جسمانی برای زمانی کوتاه بر طبق صلاحدید خویش، ما را تأدیب کردند، اما خدا به خاطر خیریت ما این کار را می‌کند تا مثل او پاک شویم. ۱۱ زمانی که تنبیه می‌شویم نه تنها برای ما خوشایند نیست، بلکه دردناک است، اما بعدها کسانی که با چنین تنبیهی تأدیب شده‌اند، از ثمرات آرامش یک زندگی نیکو بهره‌مند می‌شوند.

دستورها و اخطارها

۱۲ به دستها و پاهای سست و لرزان خود نیرو بخشید. ۱۳ در راه راست گام بردارید تا نه تنها اعضای بیمار و معیوب شما، از مفاصل خود جدا نشوند، بلکه نیروی اولیه خود را باز یابند.

۱۴ بکوشید تا با همه مردم با صلح و سازش رفتار کنید و زندگی شما پاک و منزّه باشد، زیرا بدون آن هیچ‌کس خداوند را نخواهد دید. ۱۵ از یکدیگر توجه کنید. مبادا کسی در میان شما از فیض خدا دور شود. مواظب باشید که کسی در میان شما مثل گیاهی تلخ و زهرآگین رشد نکند و موجب ناراحتی بسیاری نگردد ۱۶ و مانند عیسو، فاسدالاخلاق و کافر نباشد. او حق نخستزادگی خود را به یک وعده غذا فروخت، ۱۷ و شما می‌دانید که اگرچه او بعداً می‌خواست آن برکت را باز به دست آورد، ولی پذیرفته

نشد، زیرا راهی برای بازگشت نداشت، اگرچه او با ریختن اشک در پی آن بود. ۱۸ شما پیش آتش محسوس و مشتعل کوه سینا نیامده‌اید و در برابر تاریکی و تیرگی و گردباد ۱۹ و صدای شیپور و صداهایی که شنوندگان آرزو داشتند دیگر آنها را نشنوند، قرار نگرفته‌اید. ۲۰ زیرا آنها نتوانستند فرمان خدا را که می‌فرماید:

«حتی اگر حیوانی به کوه نزدیک شود، باید سنگسار گردد.» بپذیرند. ۲۱ آن منظره چنان ترسناک بود که خود موسی گفت: «می‌ترسم و می‌لرزم.»

۲۲ اما شما در مقابل کوه صهیون و شهر خدای زنده یعنی اورشلیم آسمانی ایستاده‌اید و در برابر فرشتگان بی‌شمار ۲۳ و مجلس جشن و اجتماع نخستزادگانی که اسامی آنان در عالم بالا ثبت شده است و در برابر خدا - داور همه - و ارواح نیکان قرار گرفته‌اید ۲۴ و نزد عیسی، واسطهٔ پیمان تازه که خون ریختهٔ او حاکی از پیامی بهتر از خون هابیل است آمده‌اید.

۲۵ مراقب باشید که از شنیدن صدای او که سخن می‌گوید روی نگردانید. آنها که از شنیدن سخنان کسی که بر روی زمین سخن می‌گفت سر باز زدند، به کیفر خود رسیدند. پس ما اگر از گوش دادن به آن کسی که از آسمان سخن می‌گوید روی گردانیم، دچار چه کیفر شدیدتری خواهیم شد! ۲۶ در آن زمان صدای او زمین را لرزاند، اما اکنون قول داده است که یکبار دیگر نه تنها زمین، بلکه آسمانها را نیز خواهد لرزاند. ۲۷ این کلمات «یکبار دیگر» نشان می‌دهد مخلوقاتی که تزلزل پذیرند، از بین خواهند رفت و آنچه ثابت است، باقی خواهد ماند.

۲۸ خدا را برای آن پادشاهی تزلزل ناپذیری که او به ما می‌دهد، سپاس گوئیم و او را آنطور که مقبول اوست، عبادت نماییم؛ یعنی با خوف و احترام. ۲۹ زیرا خدای ما در واقع آتشی است که می‌سوزاند.